

арганізма студэнтаў прыйшлі з нормы, г.зн. былі «у фізіялагічным калідоры».

Такім чынам, правядзенне нелекавых метадаў уздзеяння на арганізме аказвае добры эфект. Спецыяльныя псіхатрэнінгі, кропкавы масаж, фітатэрапія, спецыяльная сістэма ачышчэння арганізма нармалізуюць цэнтральную нервовую сістэму, умацоўваюць імунітэт, звязваюць прастудныя захворванні і павышаюць прапаздольнасць чалавека.

Андрэўская В.Д.,
ст.выкладчык

ФІЗІЯЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ УШЛЫВУ ФУНКЦЫЯНАЛЬНАЙ МУЗЫКІ

Старажытныя насценныя роспісы, скульптурныя групы і малюнкі на вазах сведчаць аб тым, што на працягу вякоў музыка была неад'емнай часткай ўсіх асноўных відаў дзейнасці першабытнага чалавека. У нашы дні, калі ўзнікла патрэба ў мастацкім канструванні вытворчага асяроддзя, чалавек звярнуўся да музыкі, бо яна аказвае моцны стымулюючы ўплыў на прапаздольнасць. Музыка паступова стала пранікаць у працэс словасць, гавядка, на транспарт і ў іншыя сферы народнай гаспадаркі. Гэтую музыку называюць функцыянальнай.

Адным з галоўных у музычным мастацтве з'яўляецца рытм. Але рытмічнасць ёсць таксама ў многіх з'явах прыроды і ў працэсах, якія працякаюць у чалавечым арганізме. Хуткасць аптычных індывідуальна, і, працуючы, чалавек заўсёды выбірае найбольш падыходзячы для сябе тэмп дзейнасці.

Але наколькі ўспрыманне рытму мае слыхаметорную прыроду, нервовая сістэма і рад іншых органаў валодаюць здатнасцю засваення рытму. Таму бадзёрая, энергічная музыка значна павышае тэмп чалавечых рухаў.

Эфектыўным сродкам павышэння прапаздольнасці з'яўляюцца і ўзнікаючыя пры гучанні музыкі ста-ноўчыя эмоцыі: яны могуць глыбока захапіць увесь арганізм, стымулюючы яго мышачную і псіхічную дзейнасць і адцягваючы надыход стомленасці шляхам узбу-джэнняспі новых, дадатковых нервовых цэнтраў.

Нарэшце, стваракчы навокал прадоўнага месца «гукавы кажух», функцыянальная музыка перашкаджае працікненню ў яго вытворчага шуму – аднаго з асноўных фактараў стомленасці.

Зязюля А.Р.,
ст.выкладчык

ДА КАНЦЭПЦЫІ РАСПРАЦОЎКІ АўТАМАТЫЗАВАНАЙ БІБЛІЯТЭЧНА- ІНФАРМАЦЫЙНАЙ СІСТЭМЫ

Аўтаматызацыя бібліятэчна-інфармацыйнай дзейнасці з'яўляецца вельмі складаным працэсам, які ўключае сацыяльныя, арганізацыйныя, тэхналагічныя і іншыя аспекты.

Шырокае ўкараненне сродкаў аўтаматызацыі амаль ва ўсе галіны вытворчай дзейнасці прадпрыемстваў, кіраўніцкую дзейнасць арганізацый і ўстаноў, высокая іх эфектыўнасць пры апрацоўцы інфармацыі індуючыра пашырэнне іх прымянення ў бібліятэчнай практыцы.

Вялікае значэнне пры распрацоўцы бібліятэчна-інфармацыйных сістэм, якія б адпавядалі патрабаванням практыкі бібліятэчнай работы, мае распрацоўка канцэптуальных стадыі іх праектавання.

У першым прыбліжэнні можна вылучыць два асноўныя напрамкі праектавання бібліятэчных сістэм.

Першы – традыцыйны накірунак, звязаны з практыкай распрацоўкі праграмага забеспячэння, ён заключаецца ў выбары найбольш перспектывных напрамкаў аўтаматызацыі і бібліятэчна-інфармацыйных працэсаў і паслядоўнай распрацоўцы праграмага забеспячэння для аўтаматызацыі адпаведных апераций і працэсаў.

Гэты накірунак арыентаваны на вырашэнне канкрэтных, спецыфічных задач аўтаматызацыі і характарызуецца наступнымі асаблівасцямі.

Па-першае, зыходзячы з азначанага канцэптуальнага падыходу распрацаваная сістэма арыентуецца на выкананне жорстка стандартызаваных працэсаў, што не ў поўнай меры адпавядае патрэбам практыкі.

Другой важнай асаблівасцю з'яўляецца назапашванне асобных праграмных блокаў, арыентаваных на выканалне спецыфічных апераций і працэсаў, якія адрозніваюць існуючыя традыцыйныя тэхналогіі.

У перспектыве гэты падыход павінен прывесці да грувасткага спецыфічнага комплексу праграм, калі не будучы прыняты адпаведныя меры па яго універсальнасці і уніфікацыі. Затраты працы пры гэтым значна павялічваюцца, а сам праграмны комплекс не ў поўнай меры адпавядае патрабаванням карыстальнікаў. Калі няма зыходных тэкстаў праграм, дык адсутнічае нават магчымасць прыстасавання і развіцця існуючага праграмага забеспячэння.

Другі канцэптуальны падыход складаецца з аналізу мэт бібліятэчнай дзейнасці і асноўных працэсаў апрацоўкі інфармацыі ў бібліятэках з улікам іх асаблівасцей.

Такі абагульняючы падыход дазваляе праектаваць адпаведнае праграмнае забеспячэнне як праграмнае асяроддзе для выканання асноўных бібліятэчных апераций. Распрацоўка такога асяроддзя дазволіць

лёгка яго прыстасаваш да існуючых патрэб аўтаматызацыі бібліятэчнай дзейнасці. Фактычна асяроддзе з'яўляецца моцным інструментарыем стварэння бібліятэчна-інфармацыйнай сістэмы. Уласна працэс стварэння выконваецца непасрэдна пры ўкараненні сістэмы. Другім аргументам у падтрымку апошняга падыходу з'яўляецца распрацоўка гібкіх, развіваючых сістэм, якія лёгка адаптаваць да практычных патрабаванняў.

Для навучальных патрэб намі ўжо выкарыстоўваецца гэты падыход як найбольш перспектыўны. Ён адпавядае сучасным тэндэнцыям развіцця праграмага забеспячэння у розных прадметных галінах.

Пры аналізе бібліятэчнай дзейнасці ў адпаведнасці з азначанай канцэпцыяй былі вызначаны наступныя патрабаванні да працэдур аўтаматызаванай апрацоўкі інфармацыі.

У першую чаргу трэба адзначыць, што ў бібліятэчнай практыцы мы маем справу з вялікімі і зверхвялікімі базамі дадзеных.

Па-другое, існуючыя правілы апісання дакументаў вымагаюць даволі пярэкае дзяленне на розныя тыпы і віды апісанняў і патрабуюць стварэння гібкай структуры для захоўвання гэтых дадзеных.

Трэцім, вельмі важнай асаблівасцю бібліяграфічна-інфармацыйных сістэм з'яўляецца наяўнасць развітага пошукавага апарату, які ўключае і семантычныя аспекты пошуку.

Чацвёртая асаблівасць заключаецца ў неабходнасці выкарыстання многіх моўных асцоў.

Нарэшце, праграмае асяроддзе павінна мець спецыяльны інструментарый для стварэння выхадных формаў і экспарту-імпарту бібліяграфічнай інфармацыі адносна іншых сістэм апрацоўкі інфармацыі ш і камунікатыўны фармат.

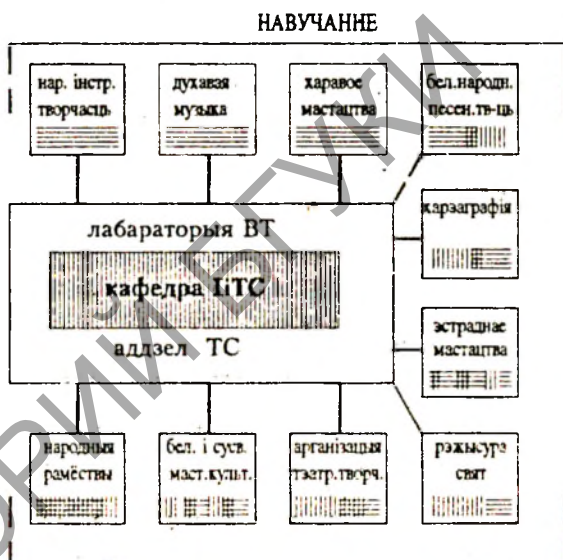
Бураўкін А.Г.,
канд.тэх.наук,
дацэнт

АГУЛЬНАЯ МАДЭЛЬ КАНЦЭПЦЫІ ўКАРАНЕННЯ ЭЛЕМЕНТАў ІНФАРМАЦЫЙНЫХ ТЭХНАЛОГІЙ ВА УНІВЕРСІТЭЦЕ КУЛЬТУРЫ

Мэтай дзейнасці па стварэнню банка звестак аб культуры з'яўляецца забеспячэнне аператыўнага доступу і абмену інфармацыяй у галіне культуры з выкарыстаннем найбольш эфектыўных арганізацыйных і тэхнічных сродкаў. Складанасць ажыццяўлення гэтай мэты вызначаецца практычнай неабмежаванасцю колькасці звестак, адсутнасцю дакладных мадэляў і складаюцца структуры інфармацыі аб культуры, а таксама разнастайнасцю тэхналогій і адпаведных ім тэхнічных сродкаў захавання і апрацоўкі гэтай інфармацыі.

Бягучы стан падсістэмы універсітэта, якая арганізуе працэсы ўкаранення сучасных інфармацыйных тэхналогій (структурныя адзінкі: кафедра інфарматыкі і тэхнічных сродкаў навучання, бібліятэка, аддзел тэхнічных сродкаў навучання), вызначаецца слабай каардынацыяй (кафедра інфарматыкі і тэхнічных сродкаў навучання) і нязначнай ступенню ўзаемадзеяння паміж структурнымі элементамі і іншымі структурнымі адзінкамі (кафедрамі) у агульнай сістэме універсітэта.

Прапануецца агульная мадэль уладкавання падсістэмы ўкаранення сучасных інфармацыйных тэхналогій у сістэме універсітэта. Разглядаецца частка мадэлі, звязаная з укараненнем аўдыё- і відэасродкаў.

ПАДТРЫМКА

- ≡ гукавыя (аўдыё)
- ≡ зраковыя статычныя (фота, слайды)
- ≡ зраковыя дынамічныя (кіно, відэа)

На схеме вызначаны элементы структуры універсітэта, акрэслены віды і прыярытэты ўзаемадзеянняў паміж імі. Вызначаны два спосабы ўзаемадзеяння: падтрымка (падтрымка выкладання на базе тэхнічных сродкаў) і навучанне (карыстанне тэхнічнымі сродкамі і саманавучанне).

Тэхнічныя сродкі ў адпаведнасці са спосабамі ўспрымання падзяляюцца на гукавыя, зраковыя статычныя і зраковыя дынамічныя.